

Дочекався я  
Свого святонька,  
Виряджала в світ  
Мене матінка.  
Виряджала в світ  
Мати рідная  
І промовила  
Мені, бідная:

"Нехай, сину мій,  
Ми працюємо,  
Нехай цілий вік  
Ми горюємо;  
Нехай сохну я,  
Тато горбиться,  
Ти на світ поглянь,  
Що там робиться,-  
Та не всі ж. як ми,  
В землі риються,-  
Може, є такі,  
Що і миються;  
Та не всі ж, як ми,  
Говорив мені  
І приказував:

"Видиш, сину мій,  
Як працюємо,  
Видиш, сину мій,  
Як горюємо.  
Кожний на світі  
На то родиться...  
Не дивись на світ,  
Що там робиться!  
І на пчіл поглянь:

Є робучії,  
Але й трутні є  
Неминучії.  
Так і на світі:  
Ідні риються,  
Другі потом їх  
Тільки миються.  
Будь ти проклятий,  
Милий синочку,  
Як пігнеш таким  
Свою спиночку;  
Як пігнеш таким  
Свою спиночку,  
Як простелешся  
На рядничочку.  
І чоло тобі  
Нехай зморщиться,  
І хребет тобі  
Нехай скорчиться!  
Ти тікай від них,  
Як від гадини,  
Ти не жди від них  
Перекладини;  
Ти не жди від них  
Перекладини,  
Ти у світ іди,  
На оглядини.  
Ти у світ іди,  
Милий синочку,  
Ти усе спізнай —  
І билиночку.  
Димом куряться,-  
Може, є такі,  
Що й не журяться.

Коли найдеш їх,  
Милий синочку,  
Ти склони себе,  
Як билиночку,  
Ти склони себе,  
Як билиночку,  
Простели себе,  
Як рядниночку.  
Спина з похилу  
Не іскорчиться,  
Чоло з пороху  
Не ізморщиться.  
Спина з похилу  
Не іскривиться,-  
З з то ступить пан  
Та й подивиться;  
Зато ступить пан  
На покірного  
І прийме тебе,  
Як добірного.  
І в годиночку-  
На драбиночку.  
І підеш тоді,  
Милий синочку,  
І з панами сам  
Порівняєшся,  
В сріблі-золоті  
Закупаєшся:  
В сріблі-золоті  
Закупаєшся,  
З полем батьківським  
Розпрощаєшся""

Але сталося  
Друге святонько-

Виряджав у світ  
Мене батенько  
Виряджав мене,  
Путь показував,  
Тоді з святом ти  
Порівняєшся,  
В добрі-розумі  
Закупаєцца,  
З полем батьковим,  
Привітаєшся"

1860